

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐบาลประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนานักเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในสังคมอย่างเป็นระบบตามแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาการศึกษา โดยกำหนดนโยบายด้านการศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างคนลาวให้เป็นพลเมืองดี มีการศึกษา มีความรู้ มีวิชาชีพ มีความสามารถในการประดิษฐ์และสร้างผลงาน มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาประเทศชาติ พัฒนาตนเองให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ และมีคุณสมบัติ ศีลธรรม อันบริสุทธิ์เพื่อเชื่อมโยงเข้ากับสากล และให้นักเรียนใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงนักเรียนให้เกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติ อันสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสมดุลและยั่งยืน การพัฒนานักเรียนต้องพัฒนาที่การศึกษา เพราะการศึกษาคือ กระบวนการทำให้คนเรามีความก้าวหน้าทางด้านสติปัญญา และความสามารถในด้านต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม มีวัฒนธรรม การดำรงชีวิตและการศึกษาตามหลัก 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัญญาศึกษา คุณสมบัตินศึกษา แรงงานศึกษา ศิลปศึกษา และพลศึกษา ตามแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่ได้กำหนดไว้เพื่อให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมีความเก่ง ประกอบด้วย ความดี สุขภาพกาย สุขภาพจิตดี คิดไกล ใฝ่รู้ และมีความสามารถในการทั้งกระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มเยาวชนจิตอาสา (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2549 หน้า 23)

การพัฒนาทั้งหลายดังกล่าวการพัฒนาจิตใจนั้นมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ด้านจิตใจที่วุ่นวายนี้คือ ความมีน้ำใจ ใคร่ช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมซึ่งเรียกว่า จิตอาสา คือ การมีจิตสำนึกทางสังคม มีความรับผิดชอบเสียสละเพื่อส่วนรวม เป็นคนใจกว้าง เห็นแก่ประโยชน์ผู้อื่นและประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม มีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือสังคม ต้องการเข้าไปแก้วิกฤตการณ์ โดยรับรู้ถึงสิทธิควบคู่ไปกับหน้าที่และความรับผิดชอบ สำนึกถึงพลังของตนเองที่สามารถร่วมแก้ไขปัญหาคือ เคารพสิทธิของผู้อื่นในการใช้ของส่วนรวม ไม่ปิดกั้นหรือให้โอกาสบุคคลอื่นในการใช้ของส่วนรวม และไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง และสอดคล้องกับ สุตจิต นิमितกุล (2549 หน้า 55) ได้ให้ความหมาย จิตอาสา หมายถึง ความสำนึกในใจส่วนรวม จิตสำนึกของความเป็นพลเมือง และพร้อมจะมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะ มีความเคารพ และห่วงใยในสมบัติส่วนรวมไปจนถึงบุคคลอื่นที่ไม่รู้จัก ไม่เคยพบ แต่ก็รู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ตนสังกัด หรือ หมายถึง

กระบวนการคิดและลักษณะของบุคคล ที่มีการปฏิบัติโดยมีกระบวนการในระดับบุคคลไปสู่
 สาธารณะ มีความรัก และรู้สึกเป็นเจ้าของสาธารณะ ต้องการที่จะทำประโยชน์มากกว่า
 ที่จะรับจากสาธารณะยังสอดคล้องกับเจษฎา หนูรุ่ง (2551, หน้า 4) กล่าวว่า จิตอาสา หมายถึง
 ลักษณะของนักเรียนที่รู้จักดูแลเอาใจใส่ เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์
 ร่วมกันของกลุ่มโรงเรียนมัธยมสมบุญสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย
 ประชาชนลาว พบว่า โรงเรียนเคยจัดให้มีกิจกรรมจิตอาสาของนักเรียนในด้านการช่วยเหลือวัด
 สถานที่ราชการ ผู้ประสบภัยน้ำท่วม และโรงเรียนของตนเองด้วยการร่วมทำความสะอาดบริเวณ
 อาคารและสนามหญ้า แต่กิจกรรมจิตอาสาขาดความต่อเนื่อง การพัฒนาจิตอาสาของกลุ่ม
 เยาวชนเป็นสิ่งจำเป็นที่ครู ผู้ปกครองและผู้บริหารโรงเรียนต้องร่วมมือสนับสนุนการจัดกิจกรรม
 เพื่อฝึกให้นักเรียนได้รู้จักการเสียสละเพื่อส่วนรวมและชุมชนของตน ก่อให้เกิดความสามัคคี และ
 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครอง คนในชุมชน ครู/อาจารย์และเพื่อนนักเรียน เป็นต้น ซึ่ง
 สอดคล้องกับในทัศนะของ รังสี เกษมสุข และสุพุมล เกษมสุข (2550, หน้า 60) ที่ได้กล่าวถึง
 พฤติกรรมบางอย่างที่แสดงถึงการขาดจิตอาสาของนักเรียน เช่น การไม่เก็บกวาดเศษกระดาษที่
 ตนเองไม่ได้เป็นผู้ทิ้ง ไม่ทำความสะอาดห้องเรียน ไม่ลบกระดานดำ ไม่ช่วยจัดโต๊ะ ไม่จัดห้องเรียน
 ให้เรียบร้อยหากไม่ใช่เวรของตน หรือแม้แต่วันที่เป็นเวรต้องรับผิดชอบหน้าที่ต่าง ๆ ก็ยังไม่ปฏิบัติ
 ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และไม่เต็มใจที่บ้าง เป็นต้น พฤติกรรมดังกล่าว แม้จะดูเหมือนเป็น
 เรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องใหญ่โต หรือเกิดผลเสียหายร้ายแรงต่อส่วนรวม แต่ก็ไม่ควรปล่อยให้เป็น
 เช่นนี้ตลอดไป เพราะพฤติกรรมเหล่านี้แสดงถึงการขาดจิตอาสาซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาทางสังคม
 ตามมาอีกมากมาย

การจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ เน้นการบูรณาการ
 คุณธรรมจริยธรรมในทุกรายวิชาที่สอน ประการสำคัญกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนจะไม่ใช้กิจกรรม
 นอกหลักสูตรอีกต่อไป แต่กลายเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ดังนั้นโรงเรียนในฐานะ
 สถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่โดยตรงในการให้การศึกษาอบรมเด็กและเยาวชนของชาติให้เป็น
 พลเมืองดีเพื่อเป็นกำลังของสังคม นอกจากจะให้ความรู้ทางวิชาการและฝึกทักษะ ความสามารถ
 ในด้านต่าง ๆ แล้วยังมีหน้าที่พัฒนาค่านิยมที่ดีงามให้แก่เด็กและเยาวชน ช่วยปรับพฤติกรรม
 พัฒนาให้มีพฤติกรรมที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาคุณลักษณะจิตอาสาในโรงเรียนมัธยม
 สมบุญสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทั้งนี้เพื่อนำ
 ผลการวิจัยดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมจิตอาสาให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนได้มีส่วน
 ร่วมในการพัฒนาการส่งเสริมจิตอาสาต่อผู้เรียน และนำไปใช้เป็นข้อมูลในการเสริมสร้างกลุ่ม
 เยาวชนจิตอาสาในนักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ดังนี้

1. สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นอย่างไร
2. การพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่เหมาะสมเป็นอย่างไร
3. ผลการทดลองใช้โครงการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยการวิจัยเรื่องการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้โครงการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวก่อนและหลังกิจกรรม

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยการวิจัยเรื่องการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ดังนี้

1. ได้ทราบปัญหาและแนวทางการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่พัฒนาขึ้นเป็นการส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการวิเคราะห์และสะท้อนความคิดต่อการปฏิบัติ ปัจจัยเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องจนสามารถกำหนดเป็นแบบการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของจิตอาสาเพื่อการพัฒนาโรงเรียนและชุมชนของตนเพื่อประโยชน์สุขร่วมกัน

3. เพื่อให้นักเรียนมีจิตอาสาที่ดีต่อชุมชนและสังคมของตนเอง นอกจากนี้เพื่อนำผลการวิจัยดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดการพัฒนาในด้านจิตอาสาในการดำรงชีวิตประจำวันเป็นบุคคลที่มีจิตอาสาต่อไป

4. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาจิตอาสาของนักเรียนในโรงเรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตเนื้อหา ดังนี้

1.1 สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.2 ผลการทดลองใช้โครงการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนความพึงพอใจของนักเรียนและพฤติกรรมที่สังเกตได้หลังการพัฒนานักเรียนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 127 คน ปีการศึกษา 2559

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 30 คน ได้แก่ หัวหน้าวิชาการ จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 10 คน ตัวแทนนักเรียน จำนวน 10 คน ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน 5 คน และศึกษานิเทศก์ จำนวน 2 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 10 คน ได้แก่ หัวหน้าวิชาการ จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 3 คน ตัวแทนนักเรียน จำนวน 2 คน ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน 2 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองใช้โครงการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 35 คน จำแนกเป็น ชาย จำนวน 27 คน และ หญิง จำนวน 8 คน ปีการศึกษา 2559 ซึ่งเลือกโดยวิธีการสุ่มครีเอทีฟเข้าร่วมกิจกรรม

3. ขอบเขตพื้นที่การวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4. ขอบเขตระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตระยะเวลาของการวิจัย ดังนี้

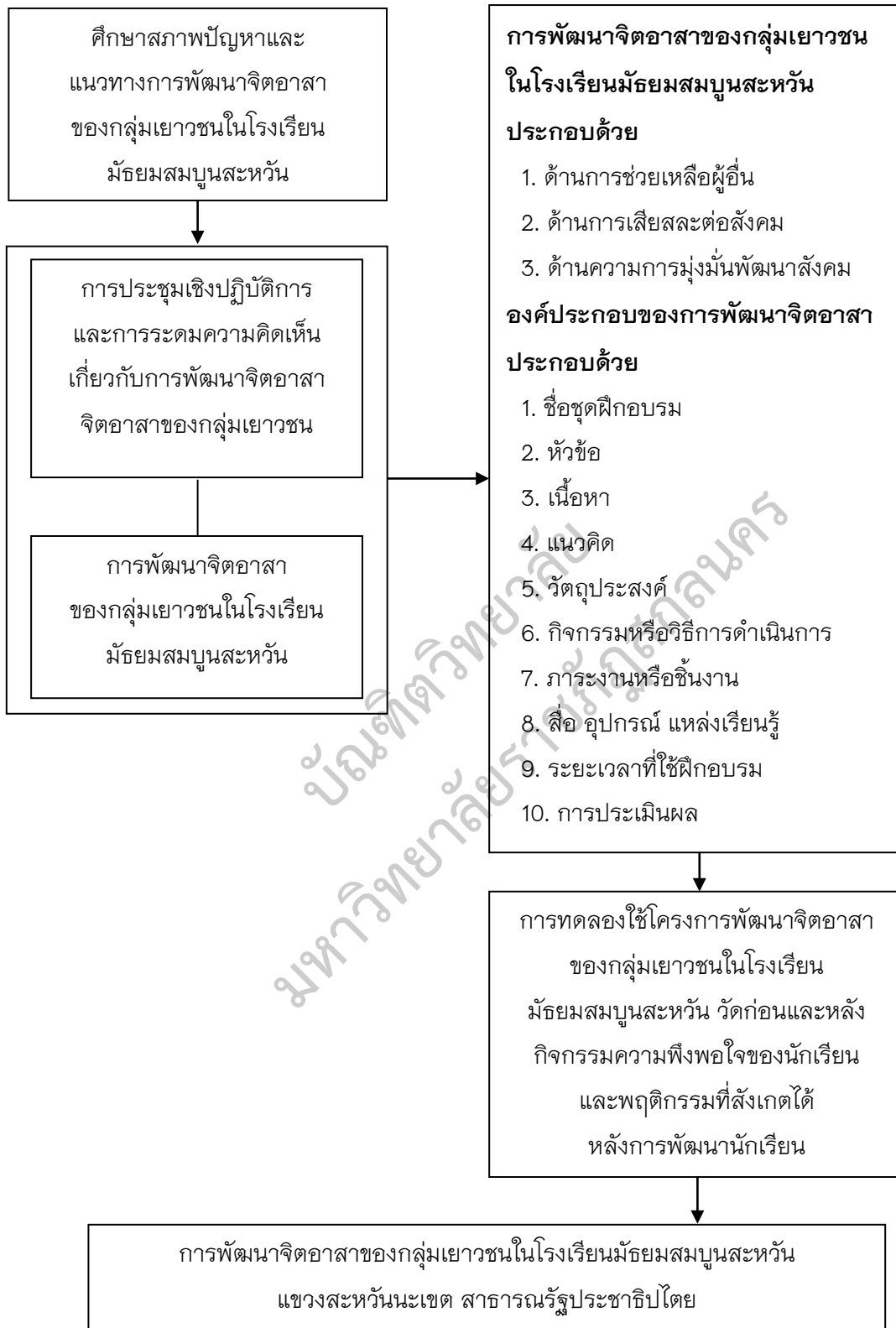
4.1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างเดือน มกราคม 2559 เป็นระยะเวลา 1 เดือน

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ 2559 ถึง เดือน มีนาคม 2559 เป็นระยะเวลา 2 เดือน

4.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองใช้โครงการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาวระหว่างเดือน เมษายน 2559 เป็นระยะเวลา 3 วัน โดยการทำกิจกรรมด้านการช่วยเหลือผู้อื่นในบ่ายวันที่ 7 เมษายน 2559 ด้านการพัฒนาสังคมในบ่ายวันที่ 14 เมษายน 2559 และด้านการเสียสละต่อสังคมในบ่ายวันที่ 21 เมษายน 2559

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) มีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน ระยะที่ 2 การพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน ระยะที่ 3 การทดลองใช้โครงการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบูนสะหวัน ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบุญสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. การพัฒนา หมายถึง วิธีการดำเนินการเพื่อบรรลุภารกิจหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับกลุ่มเยาวชนจิตอาสาในโรงเรียนมัธยมสมบุญสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. การพัฒนากิจกรรมจิตอาสา หมายถึง การจัดกิจกรรมตามแผนพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชนในโรงเรียนมัธยมสมบุญสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประกอบด้วย 1. ชุดฝึกอบรมด้านการช่วยเหลือผู้อื่น มี 2 กิจกรรม คือ 1.1 กิจกรรมมาเรียนรู้การเป็นผู้มีจิตอาสาให้แก่พวกเรา และ 1.2 กิจกรรมการมีหัวใจจิตอาสาंनाพาสู่ความสุข 2. ชุดฝึกอบรมด้านการเสียสละต่อสังคม มี 2 กิจกรรม คือ 2.1 กิจกรรมการเสียสละและการมีน้ำใจซึ่งกันและกัน และ 2.2 กิจกรรมมาช่วยกันรักษาความสะอาดกันดีกว่า 3. ชุดฝึกอบรมด้านการมุ่งมั่นพัฒนาสังคม มี 2 กิจกรรม คือ 3.1 กิจกรรมกิจกรรมการสร้างวินัยสร้างจิตอาสา และ 3.2 กิจกรรมความร่วมมือ ร่วมใจ สร้างพลังจิตอาสา ซึ่งในแต่ละกิจกรรมมีแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาจิตอาสา 9 องค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อชุดฝึกอบรม หัวข้อเนื้อหา แนวคิด วัตถุประสงค์ กิจกรรมหรือวิธีการดำเนินการ ภาระงาน หรือชิ้นงาน สื่อ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ ระยะเวลาที่ใช้ฝึกอบรม และการประเมินผล มีองค์ประกอบประกอบด้วย 1) ชื่อยุทธศาสตร์ 2) หลักการและเหตุผล 3) เป้าหมาย 4) ตัวชี้วัด 5) โครงการ/กิจกรรม และ 6) การวัดและประเมินผล

3. กลุ่มเยาวชน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมสมบุญสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4. สภาพปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชน หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นอันเป็นอุปสรรค ณ ปัจจุบันหรือที่ผ่านมาภายในบริเวณที่เกี่ยวกับจิตอาสาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมสมบุญสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต

5. การทดลองใช้โครงการพัฒนาจิตอาสาของกลุ่มเยาวชน หมายถึง การดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการในโรงเรียนมัธยมสมบุญสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนและพฤติกรรมที่สังเกตได้หลังการพัฒนานักเรียนในโรงเรียนมัธยมสมบุญสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต